

Kansallinen ilmatilapolitiikka

Esipuhe

Hallitus antoi eduskunnalle huhtikuussa 2012 liikennepoliittisen selonteon. Selonteossa liikennepoliitikkaa tarkastellaan laajasti osana yhteiskuntapolitiikkaa. Liikennepoliitikan keskeisenä tavoitteena on hyvillä liikenneyhteyksillä varmistaa ja tukea Suomen kilpailukykyä ja kestäväää talouskasvua sekä ihmisten hyvinvointia ja arjen toimivuutta. Liikennepoliittinen selonteko korostaa asiakaslähtöisyyttä, saavutettavuutta, toimivuutta, resurssien tehokasta käyttöä sekä kaikkien toimijoiden vastuuta turvallisuudesta ja ympäristöstä.

Lentoliikenne tukee Suomen talouden kasvu- ja kehitysmahdollisuuksia sekä maamme kilpailukykyä. Siksi lentoliikennettä kehitetään viranomaisten ja elinkeinoelämän yhteistyössä pitkäjännitteisellä suunnittelulla sekä parantamalla toimintaedellytyksiä kestävästi ja kasvuhakuisesti. Tässä kehitystyössä keskeisenä lähtökohtana on matkustajien ja muiden asiakkaiden tarpeiden huomioon ottaminen.

Ilmatilan- ja ilmaliikenteen hallinnassa otetaan huomioon siviili- ja sotilasilmailun sekä maanpuolustuksen tarpeet. Tätä politiikkaa toteutettaessa on varmistettava sotilasilmailun ja valtion ilmailun toimijoiden mahdollisuus suorittaa niille säädetyt tehtävät.

Ilmatilapolitiikka yhdessä ASM-toimintakäsikirjan ja Ilmailun navigaatio- ja valvontalaite-järjestelmien strategia Suomessa vuosille 2020–2030 (NAVSUR-strategia) kanssa määrittelee yleisellä tasolla ilmatilan suunnittelu- ja käyttöperiaatteet. Dokumentissa kuvataan ilmatilanhallinnan ja siihen kiinteästi liittyvien toimintojen tavoitteita.

Ilmatilapolitiikkaa arvioidaan säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa sen ajanmukaisuus. Turvallisuus ja suorituskyky ovat ensisijaisia arvoja ilmatilan suunnittelussa ja käytössä.

Helsingissä 20.1.2021

Jari Pöntinen
johtaja

Sisällysluettelo

1	Tausta	3
2	Tarkoitus	4
3	Ilmatilanhallinnan- ja suunnittelun periaatteet	4
4	Vastuut.....	5

1 Tausta

Kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen mukaan sopimusvaltiot tunnustavat, että jokaisella valtiolla on täydellinen ja yksinomainen herruus oman alueensa yläpuolella olevaan ilmatilaan. Tämän suvereniteetin mukaisesti yhteisön jäsenvaltiot käyttävät julkisen viranomaisen toimivaltuuksia lentoliikennettä valvoessaan, ottaen kuitenkin huomioon sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten määräykset.

Suomen ilmatilapolitiikan perustana ovat Single European Sky (SES) asetukset ja komission toimeenpanosäädökset sekä EASAn, ICAOn ja Eurocontrolin standardit.

Euroopan parlamentin ja neuvoston ilmatila-asetus (EU 551/2004) velvoittaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että niiden on vastuulleen kuuluvien sotilaallisten näkökohtien järjestäminen huomioon ottaen huolehdittava ICAOn määrittelemän ja Eurocontrolin kehittämän ilmatilan joustavan käytön periaatteen yhdenmukaisesta soveltamisesta yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa ilmatilan hallinnan ja ilmaliikennevirtojen säätelyn helpottamiseksi osana yhteistä liikennepolitiikkaa.

Edellä mainittu asetus toteaa myös, että reittien ja sektorien suunnittelua koskevat yhteiset periaatteet ja vaatimukset vahvistetaan sen varmistamiseksi, että ilmatilaa käytetään turvallisesti, taloudellisesti tehokkaalla tavalla sekä ympäristöystävällisesti. Sektorien suunnittelun on oltava yhdenmukaista muun muassa reittien suunnittelun kanssa. Täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat tämän kohdan soveltamisalaan kuuluvia aloja, hyväksytään puiteasetuksen (EU 549/2004) 8 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ilmailulain mukaisesti Liikenne- ja viestintävirasto Traficom antaa lentoturvallisuuden ja ilmailun sujuvuuden edellyttämät ilmatilan ja ilmaliikenteen hallintaa sekä lennonvarmistuspalvelua koskevat tarkemmat määräykset sekä tarvittavat EU lainsäädäntöön perustuvat määräykset. Liikenne- ja viestintäviraston on kuuluttava puolustusvoimia ja/tai sisäministeriötä määräyksistä siltä osin, kun niillä on vaikutuksia sotilas- tai valtion ilmailun toimintaedellytyksiin.

Siviili- ja sotilasilmailun yhteensovittamiseksi ilmatilassa noudatetaan niitä periaatteita, joista säädetään FUA-asetuksessa (EU 2150/2005). Näitä periaatteita toteutettaessa on varmistettava sotilasilmailun ja valtion ilmailun toimijoiden mahdollisuus suorittaa niille säädetyt tehtävät.

Liikenne- ja viestintäministeriö ja puolustusministeriö sopivat siitä, miten ilmatilan ja ilmaliikenteen hallinnassa, lennonvarmistuspalvelun tarjonnassa sekä joustavan ilmatilan käyttöön liittyvissä menettelyissä otetaan huomioon siviili- ja sotilasilmailun tarpeet. Ilmatilan joustavan käytön menetelmät sisältyvät ilmatilan hallintaa ohjaavaan ASM-toimintakäsikirjaan.

Suomi on yhdessä Norjan, Viron ja Latvian kanssa perustanut pohjoiseurooppalaisen toiminnallisen ilmatilan lohkon (North European Functional Airspace Block, NEFAB).

Osana NEFAB yhteistyötä Suomi on sitoutunut varmistamaan saumattoman ilmatilan suunnittelun ja hallinnan sekä ilmaliikennevirtojen ja kapasiteetin koordinoitun hallinnan ottaen asianmukaisella tavalla huomioon kansainvälisen tason yhteistyöprosessit. Sopimusvaltiot ovat myös sitoutuneet kehittämään yhteistä ilmatilapolitiikkaa yhteistyössä siviili- ja sotilasilmailuviranomaisten kanssa. Tavoitteena on ilmatilan optimaalinen käyttö NEFAB-alueella. NEFAB-valtiosopimus ei vaikuta kunkin sopimusvaltion oikeuksiin varata, rajoittaa tai muulla tavoin järjestää tietty osa omasta ilmatilastaan yksinomaiseen tai nimenomaiseen sotilaalliseen käyttöön ja/tai operatiivisessa ilmaliikenteessä käytettävien ilma-alusten käyttöön.

Edellä mainitut säädökset, standardit ja sopimukset on huomioitu kansallisessa ilmatilapolitiikassa ja siihen liittyvissä menettelyissä.

2 Tarkoitus

Ilmatilapolitiikkadokumentin tarkoituksena on antaa sidosryhmille tietoa siitä, kuinka ilmatilan hallinta- ja suunnittelu on järjestetty Suomessa. Dokumentin tarkoituksena on myös tukea sidosryhmiä omien investointiensa ja hankkeidensa suunnittelussa, sekä osaltaan varmistaa yleisön luottamus järjestelmän suorituskykyyn ja turvallisuuteen.

Ilmatilapolitiikka, ASM-toimintakäsikirja ja NAVSUR-strategia muodostavat kokonaisuuden, joka parantaa toiminnan läpinäkyvyyttä ja jonka avulla sidosryhmät voivat entistä varmemmin ennakoida tulevaisuuden menetelmiä ja teknologista kehitystä.

Ilmatilapolitiikka luo puitteet, joiden mukaisesti siviili-ilmailuviranomainen kehittää ja jäsentää ilmatilaa ja varmistaa sen tehokkaan ja joustavan käytön. Turvallisuus, kyberturvallisuus, yhteensopivuus, kansallisten etujen suojaaminen, mahdollisimman esteetön käytettävyyden ja ympäristövaikutusten huomioiminen, ovat periaatteita, jotka ohjaavat siviili-ilmailuviranomaisen toimintaa ilmatilan jäsentämisessä ja kehittämisessä. Ilmatilapolitiikka tukee maanpuolustuksen toteuttamista ja sen järjestelyjen kehittämistä kansainvälisessä toimintaympäristössä.

3 Ilmatilanhallinnan- ja suunnittelun periaatteet

Turvallisuus, kyberturvallisuus, yhteensopivuus, kansallisten etujen suojaaminen, mahdollisimman esteetön käytettävyyden ja ympäristövaikutusten huomioiminen ovat periaatteita, jotka ohjaavat siviili-ilmailuviranomaisen toimintaa ilmatilan jäsentämisessä ja kehittämisessä.

Ilmailun uudenlaiset toimijat ja innovaatiot, kuten miehittämättömät ilma-alukset, tulee huomioida ilmatilan rakenteiden ja niiden hallintaan liittyvien teknisten järjestelmien suunnittelussa ja käytössä siten, että niiden toiminta mahdollistetaan ja että ne voidaan turvallisesti integroida osaksi perinteisen miehitetyn ilmailun infrastruktuuria.

Suomen ilmatilapolitiikan perustana ovat Single European Sky (SES) asetukset ja komission toimeenpanosäädökset sekä EASAn, ICAOn ja Eurocontrolin standardit sekä kansalliset säädökset ja päätökset maanpuolustuksen tarpeiden varmistamiseksi. Tavoitteena on turvallinen, suorituskykyinen, ympäristövaikutukset huomioiva ja naapurivaltioiden ilmatilojen sekä muiden toiminnallisten ilmatilalohkojen kanssa yhteensopiva ilmatila.

Ilmatilanhallinnassa ja -suunnittelussa seuraavat periaatteet ovat ensisijaisia:

- **Turvallisuus**

Ilmatilan käyttöä suunnitellaan ja sitä hallinnoidaan siten, että turvallisuus huomioidaan kokonaisvaltaisesti kaikissa toiminnoissa. Jokaisen toimijan on turvallisuudenhallintamenettelyin varmistettava, että turvallisuus säilyy korkealla tasolla ja että sitä parannetaan aina kuin mahdollista.

- **Kyberturvallisuus**

Ilmatilanhallinnan järjestelmien suunnittelussa ja käytössä on varmistettava, että kyberturvallisuus huomioidaan asianmukaisesti.

- **Yhteensopivuus**

Ilmatilaa ja sen käyttöä suunniteltaessa on varmistettava, että rakenteet ja menettelyt ovat kansainvälisten vaatimusten ja standardien mukaisia kansalliset erityisvaatimukset huomioon ottaen.

- **Kansallisten etujen suojaaminen**

Ilmatilan käyttöä voidaan rajoittaa yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden ja maanpuolustuksen vuoksi sekä sotilasilmailun toimintaedellytysten varmistamiseksi. Rajoittamisen suunnittelussa arvioidaan niiden vaikutus muihin ilmatilan-käyttäjiin. Pyrkimyksenä on aiheuttaa mahdollisimman vähän haittaa muulle ilmailukenteelle.

- **Saavutettavuus**

Lukuun ottamatta tilanteita, joissa ilmatilan käyttöä on rajoitettu turvallisuuden, toiminnallisuuden tai muun erityisen syyn vuoksi, on ilmatila kaikkien käytettävissä.

- **Ympäristövaikutukset**

Ilmatilan ja sen käytön muutoksien yhteydessä tule varmistaa, että rakenteiden ja menettelyjen suunnittelussa ympäristövaikutukset huomioidaan asianmukaisesti ja niiden negatiiviset vaikutukset minimoidaan.

4 Vastuut

Suomessa ilmatilan hallinnan politiikasta vastaa valtioneuvoston asettama ilmatilan hallinnan neuvottelukunta, jonka jäseninä ovat liikenne- ja viestintäministeriö, puolustusministeriö, Sotilasilmailun viranomaisyksikkö, Pääesikunta, Ilmavoimien esikunta, Ilmatieteen laitos, Fintraffic Lennonvarmistus Oy, Finavia Oyj sekä Liikenne- ja viestintävirasto joka julkaisee politiikan.

Ilmatilan hallintaan liittyvät keskeiset toimijat ja niiden vastuut ilmatilan hallinnassa jakautuvat seuraavasti:

- **Valtioneuvosto**

Valtioneuvosto asettaa ilmatilanhallinnan neuvottelukunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan siviili- ja sotilasilmailun toimijoiden edustajista. Ilmatilanhallinnan neuvottelukunnan tehtävät kuvataan alla.

Ilmailulain 108§ mukaisesti valtioneuvosto nimeää Suomen vastuulla olevaan ilmatilaan tai sen osaan ilmaliikennepalvelun tarjoajan, joka toimii kyseisessä ilmatilassa yksinoikeudella. Ennen ilmaliikennepalvelun tarjoajan nimeämistä on kuultava sisäministeriötä ja puolustusministeriötä ja nimettäessä on otettava huomioon asianomaisessa ilmatilassa tai sen osassa tarjottavan ilmaliikennepalvelun erityispiirteet, turvallisuuden säilyminen korkealla tasolla, ilmatilan tehokas käyttö sekä etsintä- ja pelastuspalveluihin, aluevalvontaan ja valmiuslain (1552/2011) 3 §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin poikkeusoloihin liittyvien tehtävien suorittamismahdollisuudet. Fintraffic Lennonvarmistus Oy on nimetty ilmaliikennepalvelun tarjoajaksi Suomen lentotiedotusalueella lukuun ottamatta Seinäjoen ja Mikkelin lentopaikkojen lentotiedotusvyöhykkeitä kyseisten lentopaikkojen ilmaliikennepalveluelimen aukioloaikoina 1.4.2017 alkaen toistaiseksi.

Valtioneuvosto voi nimetä Suomen vastuulla olevaan ilmatilaan tai sen osaan sääpalvelujen tarjoajan, joka toimii kyseisessä ilmatilassa yksinoikeudella. Ennen sääpalvelun tarjoajan nimeämistä on kuultava sisäministeriötä, puolustusministeriötä ja ilmaliikennepalvelun tarjoajaa. Sääpalvelun tarjoajaa nimettäessä on otet-

tava huomioon turvallisuuden säilyminen korkealla tasolla sekä etsintä- ja pelastuspalveluihin, aluevalvontaan ja kriisitilahallintaan liittyvien tehtävien suorittamismahdollisuudet. Valtioneuvosto on nimennyt Ilmatieteen laitoksen sääpalvelutuotteiden tarjoajaksi yksinoikeudella Suomen lentotiedotusalueella 1.2.2020 alkaen toistaiseksi.

Ilmailulain mukaisesti valtioneuvoston asetuksella voidaan rajoittaa ilmailua tai kieltää se valtion johtamisen, maanpuolustuksen, rajavalvonnan, pelastustehtävien tai varautumisen kannalta tärkeiden kohteiden ja alueiden yläpuolella taikka ympäristön suojelemisen kannalta valtakunnallisesti tärkeiden alueiden yläpuolella. Pysyvät kieltoalueet (P), pysyvät rajoitusalueet (R) sekä tilapäiset erillisvaaraus-alueet (TSA) perustetaan valtioneuvoston asetuksella.

- **Liikenne- ja viestintäministeriö**

Liikenne- ja viestintäministeriö ja puolustusministeriö sopivat siitä, miten ilmatilan ja ilmaliikenteen hallinnassa, lennonvarmistuspalvelun tarjonnassa sekä joustavan ilmatilan käyttöön liittyvissä menettelyissä otetaan huomioon siviili- ja sotilasilmailun tarpeet.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi päättää, että Suomen vastuulla olevassa ilmatilassa tai sen osassa annetaan lennonvarmistuspalvelua vain englannin kielellä, jos se on tarpeen lentoturvallisuuden ja ilmailun sujuvuuden varmistamiseksi sekä yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan tavoitteiden toteuttamiseksi.

- **Puolustusministeriö**

Puolustusministeriö on edustettuna ilmatilan hallinnan neuvottelukunnassa, jossa käsitellään strategisella tasolla ilmatilan hallinnan menettelyjä ja yhteen sovitaan siviili- ja sotilasilmailun tarpeita.

Suomessa ilmaliikennepalvelu tarjotaan integroidusti. Eli, nimetty ilmaliikennepalvelun tarjoaja ANS Finland tarjoaa palvelun niin sotilas- kuin siviililiikenteellekin. Suomessa ei ole erillisiä sotilaslennonjohtoelimiä.

Puolustusvoimat voi antaa maanpuolustuksen järjestämiseksi ja puolustusvoimille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi omaa sotilasilmailutoimintaansa ja kansainvälistä sotilasilmailua Suomessa koskevia määräyksiä sotilasilmailusta.

- **Ilmatilan hallinnan neuvottelukunta**

Liikenne- ja viestintäministeriön yhteydessä toimii ilmatilan hallinnan neuvottelukunta, jonka valtioneuvosto on asettanut. Sen jäseninä ovat liikenne- ja viestintäministeriö, puolustusministeriö, Sotilasilmailun viranomaisyksikkö, pääesikunta, Ilmavoimien esikunta, Ilmatieteen laitos, Fintraffic Lennonvarmistus Oy, Finavia Oyj sekä Liikenne- ja viestintävirasto. Neuvottelukunta voi kutsua kuultavaksi asi-antuntijoita sekä lennonvarmistuspalvelun tarjoajien, lentoyhtiöiden, sotilasilmailun sekä muiden ilmailun toimijoiden edustajia.

Ilmatilan hallinnan neuvottelukunnan tehtävänä on strategisella tasolla eri ilmatilan käyttäjien tarpeiden tunnistaminen, mahdollisten ristiriitojen sovittelu sekä lausunnon antaminen toimivaltaisten viranomaisten päätöksentekoprosessissa. Lisäksi neuvottelukunnan tehtävänä on käsitellä kansallisten kantojen valmistelua erityisesti Euroopan unionin puitteissa tehtäviin kansalliseen ilmatilan hallintaan vaikuttaviin yhteisöoikeudellisiin säännöksiin. Ilmatilan hallinnan neuvottelukunnan tavoitteena on edistää kansallisen ilmatilan turvallista ja tehokasta käyttöä. Ilmatilan tehokasta käyttöä edistetään kehittämällä ja hyväksymällä kansalliset toimintaperiaatteet sekä seurantamekanismit ilmatilan käytölle. Toiminnassa tulee ottaa huomioon kaikkien ilmatilankäyttäjien tarpeet, lainsäädäntöön perustuvat ja ympäristöön liittyvät vaatimukset, naapurivaltiot, kansallisen turvallisuuden sekä maanpuolustuksen asettamat vaatimukset.

Ilmatilan hallinnan neuvottelukunta arvioi ilmatilan hallinnan tavoitteiden toteutumista perustuen Liikenne- ja viestintäviraston vuosittain laatimaan katsaukseen Suomen ilmatilan käytöstä, ilmatilarakenteesta, kapasiteetin hallinnasta, reittiverkostosta sekä joustavan käytön periaatteen edistämisestä. Ilmatilan hallinnan neuvottelukunta antaa tarvittaessa suosituksia ja toimivaltaisille viranomaisille ja Ilmatilan hallintayksikölle (AMC) toiminnan tehostamiseksi ja sujuvoittamiseksi.

- **Liikenne- ja viestintävirasto Traficom**

Ilmailulain 109§ mukaisesti Liikenne- ja viestintävirasto päättää ilmatilan lohkon perustamisesta ja sen muuttamisesta Suomen vastuulla olevassa ilmatilan osassa. Päätöstä tehdessään se ottaa huomioon

- lentoliikenteen sujuvuuden
- maanpuolustusnäkökohdat
- siviili- ja sotilasilmailun yhteensovittamisen sekä
- valtion ilmailun asianmukaiset toimintaedellytykset ja
- harrasteilmailun toimintamahdollisuudet.

Muutokset pysyviin ilmatilan rakenteisiin toteutetaan pääsääntöisesti ilmaliikennepalveluntarjoajan esityksestä. Myös ilmatilan käyttäjät voivat esittää ilmatilan rakenteisiin tarvittavia muutoksia Liikenne- ja viestintävirastolle.

Liikenne- ja viestintäviraston määräyksellä tai päätöksellä tilapäisesti alle vuoden pituiseksi määräajaksi voidaan osoittaa vaara-alueeksi alue, jossa vaihtelevasti määräaikoina saatetaan harjoittaa ilma-alusten lentoturvallisuuden vaarantavaa toimintaa. Se voi myös lentoturvallisuuden, turvallisuustutkiminnan, maanpuolustuksen, aluevalvonnan, rajaturvallisuuden, poliisitoiminnan, pelastustehtävien tai yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi välttämättömästä syystä rajoittaa taikka kieltää ilmailun tietyllä alueella enintään neljän viikon ajaksi.

Liikenne- ja viestintävirasto vahvistaa ilmatilan käytön ja jäsentämisen periaatteet sekä antaa tarkempia määräyksiä ilmatilan turvallisesta, tehokkaasta ja joustavasta käytöstä. Tarkentavat ohjeet on annettu Liikenne- ja viestintäviraston ja Ilma-voimien esikunnan yhteistyössä laatimassa ilmatilan hallintaa ohjaavassa, ASM-toimintakäsikirjassa, jossa

- kuvataan ilmatilanhallinnan yleiset periaatteet,
- eri ilmatilankäyttäjien tarpeisiin määritellyt alueet,
- alueiden etuoikeusasema toisiinsa nähden,
- ATS- reittiverkoston sekä FRA:n rakenne ja luokitus,
- pysyvien ja tilapäisten alueiden perustamista, julkaisua ja käyttöä koskevat periaatteet, sekä
- ilmatilankäytön seurantamekanismit.

ASM-toimintakäsikirja määrittelee AMC:n (Airspace Management Cell) toiminnan esitaktisella, taktisella ja tarvittavassa laajuudessa strategisella tasolla.

Liikenne- ja viestintävirasto laatii vuosittain ilmatilan hallinnan neuvottelukunnalle katsauksen Suomen ilmatilan käytöstä, ilmatilarakenteesta, kapasiteetin hallinnasta, reittiverkostosta sekä ilmatilan joustavan käytön periaatteen edistämisestä.

- **Sotilasilmailuviranomainen, sotilasviranomainen ja pääesikunta**

Sotilasilmailuviranomainen, Ilmavoimien esikunta ja Pääesikunta ovat edustettuina ilmatilan hallinnan neuvottelukunnassa. Myös Sotilasviranomainen toimii toimivaltaisena viranomaisena sotilasilmailussa.

- **Ilmaliikennepalvelun tarjoaja, Fintraffic Lennonvarmistus Oy**

Fintraffic Lennonvarmistus Oy (aikaisemmin Air Navigation Services Finland Oy) on Suomen valtion kokonaan omistama julkinen osakeyhtiö, jonka Valtioneuvosto on nimennyt ilmaliikennepalvelujen tarjoajaksi Suomen lentotiedotusalueella lukuun ottamatta Seinäjoen ja Mikkelin lentopaikkojen lentotiedotusvyöhykkeitä kyseisten lentopaikkojen ilmaliikenne-palveluelimen palveluaikoina, 1.4.2017 lukien toistaiseksi.

Ilmailulain mukaisesti ilmaliikennepalvelun tarjoaja vastaa lentopaikan lähtö- ja tuloreiteistä sekä lentomenetelmistä lähi- ja lähestymisalueella sekä ilmatilassa, jossa annetaan lentopaikan lentotiedotuspalvelua.

Suomessa on käytössä integroitu lennonvarmistusjärjestelmä, jossa siviili-palveluntarjoaja antaa palvelua myös sotilasilmailulle, josta syystä sen toiminnassa erityisesti huomioida myös sotilasilmailun tarpeet.

- **Ilmatilan hallintayksikkö (AMC)**

Ilmatilan hallintayksikkö (AMC, Airspace Management Cell), jonka toimintaan osallistuvat sekä siviili- että sotilastoimijat, toimii ilmaliikennepalvelun tarjoajan (Fintraffic Lennonvarmistus Oy) yhteydessä. AMC:n tehtävät, toiminta ja vastuut on kuvattu ASM-toimintakäsikirjassa.

Ilmailulain 11 § mukaisesti Ilmatilan hallintayksikkö voi viranomaisen esityksestä rajoittaa tai kieltää ilmailun tietyllä alueella tarkoituksenmukaiseksi katsomallaan tavalla enintään seitsemän vuorokauden ajaksi, jos se on välttämätöntä lentoturvallisuuden, turvallisuustutkinnan, maanpuolustuksen, rajaturvallisuuden, poliisi-toiminnan, pelastustehtävien taikka yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi. Lisäksi ilmatilan hallintayksikkö voi omasta aloitteestaan rajoittaa tai kieltää ilmailun enintään yhden vuorokauden ajaksi, jos tähän on poikkeuksellinen ja erityisen painava lentoturvallisuuteen tai maanpuolustukseen liittyvä syy.

Edellisen lisäksi Ilmatilan hallintayksikkö voi erityisestä syystä määrittää ja osoittaa tilapäisen vaara-alueen enintään kahden viikon ajaksi, jos osoittamista koskevat ohjeet sisällytetään ilmatilan hallintaa ohjaavaan käsikirjaan.

Liikenne- ja viestintävirasto Traficom

PL 320, 00059 TRAFICOM
p. 029 534 5000

traficom.fi

ISBN 978-952-311-738-9
ISSN 2669-8757 (verkkajulkaisu)

TRAFICOM
Liikenne- ja viestintävirasto